

Zulüm ve Zulme Karşı Allah'ın (c.c.) Adeti Sübhaniyesi

وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ غَافِلًا عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ

Sen, o zalimlerin işlediklerinden, sakın Allah'ın habersiz olduğunu zannetme! O, sadece onları, dehşetinden gözlerinin donup kalacağı bir güne ertelemektedir. (*İbrahim, 14/42*)

اتَّقِ دَعْوَةَ الْمُظْلِمِ، فَإِنَّهُ لَيْسَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ اللَّهِ حِجَابٌ

"Mazlumun bedduasından sakın. Çünkü onunla Allah arasında hiçbir perde yoktur." (*Buhârî, Zekât 1*)

Muhterem Müslümanlar! Hutbemiz, “**Zulüm ve Zulme Karşı, Allah'ın (c.c.) Adeti Sübhaniyesi**” hakkında olacaktır.

Adalet mülkün temeli, zulüm, bu temele yerleştirilmiş bir dinamit; **Adalet** hemen her konuda dengeyi koruma ve itidalli olmanın Kur'ân kaynaklı adı; **zulüm ise** her alanda dengeleri alt-üst etmenin ürperten unvanıdır. **Adalet** Hakk'ı ve halkı hoşnut etmenin en emin yolu, **zulüm**, bu yolda yürekleri hoplatacak bir gulyabâni; **adalet** evrensel barışın en sağlam köprüsü, **zulüm** insanî ufku kirleten bayağılığın en aşağısı...

İnsanın hür ve muktedir olması, ona başkalarına zulmetme hakkını vermez; kuvvet, hakkın emrinde olduğu sürece değerler üstü değer kazanır; hürriyet de başkalarının haklarına saygılı davranıldığı ölçüde hakikî kıymetini bulur ve kalıcı olur.

Zulüm ile şimdiye kadar kimse payidar olmamıştır; olmuş gibi görünenlerin de yanına kalmamıştır. Atalarımız ne hoş söylerler: "**Zulm ile âbâd olanın âhiri berbâd olur.**"

Aslında, böyle birinin evvelinin de âhirinin de berbâd olduğu açıktır; - *asrımızda bunun birçok örneğini mevcuttur* - zira zulmün, **bazen küfrün önünde bir günah hâline geldiği de olur ki**, işte o zaman "**gayretullah**"a dokunur ve eden de hemen bulacağını bulur. Doğrusu insan küfre karşı mesafeli bulunduğu kadar zulümden de uzak durmalıdır; zira Allah nezdinde mazlumun âhı bir duâdır ve bu duânın kabulü de ilâhî adaletin muktezasıdır. Dememişler mi:

Zâlimin zulmü varsa mazlumun da Allah'ı var

Bugün halka cevretmek kolay, yarın Hakk'ın divanı var.

Rabbimiz zalime mühlet verir; ancak onu asla unutmaz! Verilen o mühlet zalimin kurtuluşu değil, ahiretteki tüm bahaneleri ellerinden alan ilahi bir adalettir. Onlar serbestçe koşturduklarını sanırken, aslında kendi felaketlerini büyütürler. **إِنَّمَا تَمْلِي لَهُمْ لِيَزْدَادُوا إِثْمًا** “Biz onlara sadece günahlarını arttırsınlar diye mühlet veriyoruz.” (*Âl-i İmrân*, 178) Ayeti buna işaret eder.

Kur'ân-ı Kerim adalet ve ubûdiyet üzerinde durduğu kadar zulüm ve haksızlığa da vurguda bulunur, çok geniş bir zulüm tablosu çizer, onu çeşitlendirir ve her türünden sakınmamızı ister: "Kâfirler Bize değil, kendilerine zulmediyorlardı." (*Bakara*,57) diyerek, haksızlığın dönüp zalimin başına dolanacağını vurgular; "O münkirler zâlimlerin ta kendileridir." (*Bakara*, 254) fermanıyla zulüm ile küfrün bir vâhidin iki yüzü olduğuna dikkati çeker; "**Allah zâlim bir toplumu hidayete erdirmez.**" *Saf*/61;9 tehditkâr ifadesiyle

zulmün de tıpkı kibir ve inhiraf gibi imandan mahrumiyete sebebiyet verdiğini/vereceğini hatırlatır; “Halkı zalim olan ülkeleri cezaya çarptırdığı zaman Rabbinin çarpması işte böyle olur! Şüphesiz ki O’nun çarpması pek acı, pek çetindir!” (*Hûd,102*) kahır televvünlü fermanıyla tarih boyu şirazedten çıkanların mutlaka cezalandırıldıklarını haber verir; “Zulmedenleri o korkunç sayha çarpıverince, bulundukları yerde dize geldiler.” (*Hûd, 67*) ihbar-ı sübhânîsiyle haksızların her zaman helâk edildiklerini / edileceklerini tekrarlar ve bizi kendimize gelmeye çağırır.

En’âm suresinin 42, 43, 44 ve 45. Ayetlerinde zalimlere Allah’ın muamelesi şöyle anlatılmaktadır; Allah önce nasihat için Resuller gönderiyor, sonra bela musibet veriyor ki, tövbe edip Allaha yönelsinler, bütün bunlardan bir netice çıkmayınca dünyanın bütün nimet ve güçlerini onlara veriyor, onlar kendilerini çok güçlü hissettiklerinde derdest edip perişan ediyor.

Senden önce de birtakım ümmetlere resuller gönderdik. Dinlemediler: Hakka dönüş yapsın, suçlarının affı için niyaz etsinler diye onları çetin bir yoksulluk, hastalık ve sıkıntılarla cezalandırdık. (42)

Bâri, kendilerine şiddetimiz geldiği vakit yalvarsaydılar, tövbe etseydiler! Fakat heyhât! Onların kalpleri kaskatı olmuş, şeytan da yapmakta oldukları mâsiyet ve günahları kendilerine süslemiş, cazip göstermişti. (43)

Kendilerine verilen öğütleri terk edip unuttunca üzerlerine her şeyin, her zevk ve nimetin kapılarını açtık. **Nihayet kendilerine verilen bu genişlik ve serbestlikle tam ferahlandıkları sırada, ansızın onları kısıvrak yakaladık da bir anda bütün ümitlerini kaybediverdiler! (44)**

Hz. Peygamber (s.a.s.), bu âyeti açıklamak üzere söyle buyurur: **"isyanına devam ettiği halde, Allah'ın böyle bir kuluna dünyadan arzu ettiği şeyleri verdiğini görürsen, bil ki bu sadece istidraçtan ibarettir. İstidraç; kâfirin cezasını arttırmak için Allah'ın ona bol nimet ve mühlet vermesidir. Sonra da "felemma nesû..." (bu âyeti) sonuna kadar tilâvet etti."**

Alemlerin Rabbi Allah'a hamd olsun ki böylece, zulmedip duran o gürûhun arkası kesildi. (45)

Bunlar gibi daha onlarca âyât-ı beyyinât, zalimin dünyevî ve uhrevî akıbetini hatırlatmanın yanında, **Hud suresi 113.** Ayette "Bir de sakın zulmedenlere meyletmeyin, **sempati duymayın! Yoksa size ateş dokunur."** Buyurarak, **onlara en küçük bir meylin dahi ebedî hüsrana sebebiyet vereceğini ısrarla vurgular** ve bize sürekli adalet ve istikamet içinde olmayı salıklar.

Zulüm mevzuunda İnsanlığın İftihar Tablosu'nun beyanları da ayrı bir önem arz etmektedir: "Allah zalime mehil üstüne mehil verir, bir kere de onu derdest etti mi, artık iflah etmez." (*Müslim, Birr, 61*)

"Ümmetinden iki zümre şefa'at yüzü görmez: Zulümle oturup kalkan zâlim ve dinde aşırılıklara düşen dengesiz kişi." (Taberânî, el-Mu'cemü'l-Kebîr, 8/281, 20/214)

"Müslüman Müslümanın kardeşidir, ona haksızlık yapmaz ve onu kendi yalnızlığıyla baş başa bırakmaz." (Buhârî, Mezâlim, 3)

Bugün birçok coğrafyada, zulüm, başına adâlet külâhını geçirmiş.. hıyanet, hamiyet libasını giymiş.. menfaat üzerine dönen canavar siyaset ise iktidar olmuş. **Bize düşen**, bütün benliğimizle bir kere daha Allah'a yönelmek, yüce mefkûremiz adına harekete geçmek ve kusursuz bir sa'y ü gayretle yola devam etmektir. Biz kendimize gelip duyguda, düşüncede, ruhta ve gönülde dirileceğimiz, dirilip içtimâî adaleti gerçekleştireceğimiz âna kadar yeryüzündeki yaşanan korkunç mezâlim böyle devam edeceğe benzer. **Yapılması gerekli olan şeyleri yapmadan ne kadarı tenkit ne de şuna-buna sövüp saymakla, hiçbir problem halledilemez. İlâhî adalet her zaman vardı, şimdi de var; ama o, adaletten pay alma liyakatine göre lütfedilir..** bir vakt-i merhûna bağlı tecelli eder.. zulmün gayretullaha dokunmasıyla harekete geçer.. aktif bekleyip bakalım; "Mevlâ görelim neyler/Neylerse güzel eyler." (İbrahim Hakkı)

Hutbemizi Efendimizin sabah ve akşam yaptığı duası ile bitirelim; "Allahım, zulmetmekten, zulme uğramaktan, birinin hukukunu çiğnemekten, biri tarafından hukukumun çiğnenmesinden Sana sığınırım." (Buhârî, Mezâlim, 8)